

[Taanquist]

Jeg forstår stadig væk ikke, hvorfor vi ikke her i landet kan leve med et forbud imod cigaretreklamer. I andre lande, også vore nabolande, eksisterer et sådant forbud som en helt naturlig ting, som de åbenbart både kan få gennemført og administrere. På baggrund af den sundhedsfare, der er forbundet med tobaksrygning, er det helt urimeligt, at man gennem annoncer kan tilskynde folk til at ryge endnu mere.

Lis Aaltonen (KF):

Jeg vil indledningsvis sige, at den konservative folketingsgruppe ikke har en fælles holdning til dette lovforslag. Der er delte meninger i gruppen, endog meget delte meninger. Den konservative gruppe vil ved lovforslagets endelige vedtagelse, i den udformning, det har i dag, markere forskellige synspunkter ved selve afstemningen, hvor nogle vil stemme for, andre imod, og nogle vil tilkendegive, at de hverken stemmer for eller imod.

Som ikkeryger står jeg uforstående over for, at det skal være nødvendigt at vedtage så restriktivt et lovforslag som det her fremsatte. Jeg er fortsat af den opfattelse, at det ikke er særlig hensigtsmæssigt at båse borgerne op som gode eller dårlige, kvæulanter eller det modsatte. Jeg har til gode, at der kommer noget positivt ud af lovgivning til almindelig dannelse og velopdragenhed. Jeg er fortsat af den opfattelse, at vi kan nå meget langt med oplysning, oplysning og atter oplysning. Jeg mener, at forbud af denne karakter og med et indhold som her, hvor en enkelt person kan bestemme, om der må ryges i en forsamling eller ej, kommer til at virke modsat, hvor de gode intentioner i lovforslaget er at begrænse rygning og at oplyse både os ikkerygere og rygere om den sundhedsmæssige risiko.

Jeg vil fastholde og fortsat forholde mig til min børnelærdom, at vi kun opnår positive resultater i forhold til vore medmennesker, hvis vi viser gensidig respekt og respekterer hinandens levevis og holdninger.

Jeg er uhyre betænkelig ved dette lovforslag og vil beklageligvis ikke blive overrasket, hvis vi opnår det modsatte af, hvad vi alle ønsker: et rart miljø for os alle at være i. Jeg kan ikke stemme for lovforslaget i den

restriktive form, det har her ved første behandling.

Bente Nielsen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige, at der i Venstres gruppe er delte meninger om dette forslag, specielt den del af forslaget, der vedrører sikring af røgfrie miljøer. Venstres gruppe vil således være frit stillet, når lovforslaget kommer til afstemning.

Jeg kan dog oplyse, at lovforslaget allerede har haft en vis effekt også i Venstres gruppe. Det bliver nemlig i fremtiden en endnu større fornøjelse af deltage i Venstres gruppemøder. Gruppen har nemlig i dag – oven i købet på forslag af udenrigsministeren – vedtaget, at der ikke ryges den første halve time af møderne. De, der kender Venstres gruppe, vil vide, at dette er endog et stort skridt fremad mod sikring af røgfri miljøer.

Jeg kan tilslutte mig formålet og hensigten med dette lovforslag. Det må være sådan, at man skal kunne undgå passiv rygning, hvis man ønsker det. Udgangspunktet må være, at der skal være lige ret for rygere og ikkerygere til selv at bestemme, om de vil ryge eller ej.

Ved førstebehandlingen af det radikale forslag til folketingsbeslutning om røgfri miljøer i sidste folketingssamling sagde jeg, at de midler, vi skal tage i brug for at undgå passiv rygning, ja, rygning i det hele taget, er oplysning og frivillige aftaler. Vi er da også kommet et godt stykke vej på den måde, bl.a. med den kampagne om passiv rygning, indenrigsministeren lavede. Også aftalen med tobaksindustrien om at nedsætte tjæreindholdet i cigaretter og om advarselsdeklARATIONER på cigaretpakker og i tobaksreklamer bør nævnes som noget positivt.

Når vi alligevel er en del i Venstres gruppe, også en del af rygerne, der kan gå ind for det foreliggende forslag, skyldes det, at erfaringen har vist, at det især ved møder og konferencer og lignende er svært at få enkelte af rygerne til at vise det fornødne hensyn til ikkerygere. Ved at hovedreglen fremover bliver, at vi færdes i et røgfrit miljø, undgår vi disse evindelige diskussioner om, hvorvidt der skal være rygeforbud, om der skal holdes rygepauser osv., der som regel ender med, at man aftaler et eller andet, som så alligevel ikke bliver overholdt.